

Рідна сторона

Олександр Корсун

В леваді я, і весело мені!
От тут дубки, там яблуні з кленами;
На їх дивлюсь і з їми, мов з братами
Балакаю об рідній стороні.
Та сторона – свята сторона!
Куди не глянь – могила та могила..
По всіх кутках лежить невірна сила
Вона кріпка, мов дуб, кріпка вона.
Щорік ся яблунь рано повесні
Цвіте собі, весела і квітчаста:
Отак у тій, у рідній стороні...
О боже ж мій! Що то за дівчата!
Та сторона... мов листу на клену,
В тій стороні була козацька сила...
Навіщо згадують старовину?
Піду відсіль: он там стоїть могила.
1841 р.